

[Finansministeren.]

fra nu af og til foråret, og hvis der så til den tid er mulighed for skatnedsættelse, kan man jo indrette fradragsprocenterne herefter. Det er en bagvendt fremgangsmåde, der er indeholdt i dette forslag, at man siger, at man skal nå frem til de 250 mill. kr.

Man skal søge at finde et skattesystem, der indebærer en række af de fordele, som nu også oppositionen går ind på, og hvorefter proportionalsskattefradragene ændres og vi får gennemført andre ting, der er nævnt. Vi skal også gøre det på en sådan måde — som det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen sagde — at vi ikke gør skattesystemet endnu mere indviklet. Det vil de tanker, der her er foreslået, gøre på en lang række punkter. Jeg har samme opfattelse som det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen, at vi ikke skal gøre det så indviklet, at det bliver for besværligt at gå over til at opkræve skatten ved kilden. Det ærede medlem hr. Foged mente, at det behøvede vi ikke, hvis disse tanker blev ført ud i livet. Det viser, at det ærede medlem hr. Foged ikke rigtig har gennemskuet forslaget. Jeg vil da tro, at skat ved kilden vil få betydning hovedsagelig for de godt en million skatteydere, der har under 20 000 kr., det er dér, skat ved kilden får sin virkning.

Ja, jeg skal slutte diskussionen. Jeg tror, det var det ærede medlem hr. Foged, der sagde, at man skulle lade skatteyderne være i fred, og det synes jeg er et udmærket slogan. Man kunne næsten være misundelig på dem, der har brugt det. Det ærede medlem hr. Foged ville ligesom advare imod at bruge det en anden gang, og jeg tror heller ikke, det ærede medlem hr. Foged skal overtage det. Nej, det, man skulle, var at lade staten være i fred, så kommer det andet af sig selv.

Ordføreren for forslagsstillerne (Poul Møller): Jeg vil gerne først have lov til at takke de ærede ordførere for socialdemokratiet, det radikale venstre og retsforbundet for den venlige modtagelse, de har givet venstres og vort forslag her i dag. Det var jo i flere henseender en betydelig venligere tone, der lød særlig fra de radikales og retsforbundets ordførere, end den, den højtærede finansminister prøvede på at præstere her fra talerstolen i sin endda vist tilstræbte

venlighed. Vi forstod særdeles vel, at de radikale og retsforbundets medlemmer har meget lettere ved at finde ind i ideen, tankegangen, linjen i dette forslag, end deres finansminister har. Nu er det jo uheldigvis således, at de har anbragt sig ved siden af finansministeren i politisk henseende og vel derfor må tage en smule hensyn til dette forhold, men jeg håber alligevel, at vi under de kommende udvalgsforhandlinger må kunne regne med den velvilje, som her har været lagt for dagen, sådan at vi kan få gennemført forslaget i det store og hele, som det er fremsat. Hvis de radikale og retsforbundet i udvalget er enige og vil arbejde sammen med os, så repræsenterer vi jo et flertal i denne sal, og så bliver finansministeren nok nødt til at bøje sig.

Det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen var også venligt indstillet, og det takker jeg for. Han gjorde et par bemærkninger, som jeg lige må redressere. Han sagde om børnetilskudsordningen, at jeg havde sagt, denne ordning skulle tages op til revision. Nej, det, jeg har sagt, eller det, der er meningen med det, jeg har sagt i min fremsættelsestale, er, at vi har fundet anledning til at tage denne ordning op til revision, og det er det, vi har gjort i forslaget ved at foreslå børnetilskuddet forhøjet for de allermindste indkomster, men samtidig begrænset til de egentlig dårligt stillede eller meget børnerige familier.

Hvad angår marginalprocenterne, har vi foretaget en lang række sammenligninger, og vi har deraf set, at man skal meget højt op i indkomstniveauet, for at marginalprocenterne bliver højere i fremtiden, end de er. Man bebrejder os to ting i denne diskussion. De ærede medlemmer hr. Niels Andersen og det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen bebrejder os, dels at marginalprocenten bliver for høj for visse mellemindkomster, dels at vi kommer til at give for stor skattelettelse for de højere indkomster. Det, der for os har været opgaven, er at give en skatnedsættelse for de lavere og mellemstore indkomster, og derfra skulle vi så nå op til samme beskatning, som vi har i dag for de allerhøjeste indkomster. Resultatet er blevet, at vi for visse indkomstrin er gået til en højere marginalbeskatning. Det viser netop, at man ønsker at få skattelettelsen til at hvile så jævnt